

Ayaktaş ve dalkavuk

Günden güne daha bariz bir şekilde meydana çıkıyor ki Türkiye'deki müslüman çoğunluk güçsüz bir siyasi odağın ayaktaşı, hatta yandaşı olmaksızın güçlü bir siyasi odağın dalkavuşu olmayı tercih ediyor. Her ne kadar andığımız gerçeği son olaylar iyice tebellür ettirmişse de yeni bir oluşumla karşı karşıya değiliz. Türkiye'de yaşayan ve çoğunluğun inancını taşıyan kimseler asırlardan beri hareketlerini inançlarından dolayı kendilerine bir

İSMET ÖZEL

sorumluluk düştüğü fikriyle düzenlemedi. Otoritenin onlara bir geçim alanı bırakması karşılığında onlar da otoriteye zorluk çıkarmadılar.

Müslüman çoğunluk otoritenin ayaktaşı, taraftarı olarak hareket etmiyor. Gözünü karşısında kavuk salladığı otoritenin kendine hangi avanta ve avantajları sağladığına dikmiş. Kavuşunu salladığı otoritenin inançlarıyla ne dere-

cede irtibatlı olduğuna değil, beklentilerini gerçekleştirecek günü ne derecede elinde bulundurduğuna bakıyor. Çoğunluğa mensup kimseler tuttıkları tarafın ayaktaşı olmak gibi bir nitelik kazansalardı, sonradan acısını misliyle çıkarmak niyetiyle dahi olsa yandaşları ile birlikte bazı mahrumiyetlere katlanmayı göze almaları gerekecekti. Oysa mahrumiyetten ölümden kaçır gibi kaçırıyor müslüman çoğunluk. Bu noktayı sınır kabul etselerdi yine bir bakıma mazur görülebilirlerdi. Türkiye'deki müslüman çoğunluk imsaktan da ölümden kaçır gibi kaçırıyor.

Dalkavuk ayaktaş değildir. Otoritenin işini kolaylaştırmak için onunla birlikte hareket etmez. Bütün yaptığı otorite ne işlemişse onu onaylamaktan ibarettir. Otorite dün yaptığının tersini bugün yapıyor olabilir. Böyle durumlarda dalkavuk dün evet dediğine bugün hayır demekten geri durmayacaktır. Yeter ki ücretini alabilsin. Ücreti nedir peki? Otorite her ne yapıyorsa o yapılan işin sebep olduğu bir sarsıntı vardır. Dalkavuk sarsıntıdan doğan döküntüleri toplar, ücret olarak bu ona yeter. Evet derken de hayır derken de dalkavuk memnundur. Her seferinde taş atmadım ki kolum yorulsun diye düşünür. Otorite bütün işini kendi eliyle görmek zorundadır.

Türkiye'de otoritenin ayaktaşları yoktur. Otorite maşa kullanmaz. İş gören her kim ise otorite odur. Sonunda siyaseten zarara uğrayan bizzat otoritenin kendisi, daha doğrusu muhtelif organlarıdır. Otoritenin zarara uğrayışı, uğradığı zarardan daha büyük bir faydayı ele geçirmek içindir. Otorite zaman zaman kendine kendi eliyle aş yapar veya kendini kendi eliyle budar. Müslüman çoğunluk bu faaliyetlere her seferinde kavuk sallar.